

ความรู้ช่วงน้ำจ่วง(นักศึกษา)

(ผลสัมฤทธิ์การฝึกงานนักศึกษา : ตอนจบ)

โครงการศึกษาทางโบราณคดีและอนุรักษ์แหล่งเรื่องราวโบราณพนมสุรินทร์
ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร

กลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ 1 ราชบุรี

The 1st Regional Office of Fine Arts Department, Ratchaburi

จากการดำเนินงานการศึกษาทางโบราณคดีและอนุรักษ์แหล่งเรื่องมโบราณ พนมสุรินทร์ จังหวัดสมุทรสาคร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 กลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ 1 ราชบุรี รับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 6 คน ฝึกปฏิบัติการภายในแหล่งโบราณคดี จำแห่งนักโบราณคดี (ปฏิบัติงานชุดคันทางโบราณคดี เข้าใจกระบวนการวิเคราะห์บริบททางโบราณคดีและการแก้ไขปัญหาในภาคสนาม) นักอนุรักษ์ (ปฏิบัติงานดูแลรักษาอิฐริยวัตถุและอนินทริยวัตถุ) งานทะเบียนโบราณวัตถุ (ปฏิบัติงานขึ้นทะเบียนโบราณวัตถุตามระบบของกรมศิลปากรเพื่อนำไปสู่กระบวนการพิพิธภัณฑ์ในอนาคต)

โดยมีจุดประสงค์การรับนักศึกษาฝึกงาน เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการทำงานภาคสนามก่อนจบการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพเฉพาะวิชาชีพให้กับนักศึกษา

ตอนที่ 4

“การอนุรักษ์โบราณวัตถุเบื้องต้น”

โดย
นางสาวรุ่งไพบิน ธนูชัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรี
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (โบราณคดี)
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

กลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ ๑ ราชบุรี

The 1st Regional Office of Fine Arts Department, Ratchaburi

เนื่องจากหลักฐานในแหล่งโบราณคดีพนมสุรินทร์นั้นเคยอยู่ได้น้ำและโคลนมาเป็นเวลานาน ทำให้มีลักษณะที่ผุกร่อนง่ายจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการอนุรักษ์ที่แตกต่างจากแหล่งโบราณคดีอื่น โดยจากการฝึกประสบการณ์นี้ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์หลักฐานสำหรับพื้นที่ชุมชนบ้านเบืองดัน ดังนี้

1. การนำหลักฐานขึ้นจากหลุมขุดคัน มักเป็นไปตามรูป่างของหลักฐานหากเป็นหลักฐานที่ไม่ใช้ไม้ท่อนยาวมักจะเก็บใส่กล่องและนำขึ้น แต่หากเป็นประเภทไม้ท่อนยาวมักจะใช้ร่างห่อพีวีซีเพื่อให้มั่นคงรูป่างไว้ โดยวิธีการนำไม้ท่อนยาวหรือไม้หวยขึ้นนั้นจะเลาะโคลนได้หลักฐานตามแนว และยกหลักฐานขึ้นพร้อมโคลนเพื่อลดโอกาสการเสียหายของหลักฐาน

2. การทำความสะอาดหลักฐาน มีอุปกรณ์หลายชนิด เช่น แปรงสีฟัน แปรงขัด ไม้แหลม หรือพู่กัน ตามลักษณะและความ เปราะบางของหลักฐาน โดยเป้าหมายคือการนำเอาโคลนออกให้ได้มาก ที่สุดเพื่อให้เห็นเนื้อแท้ของหลักฐาน อีกทั้งในกลุ่มหลักฐานอินทรีย์วัตถุ หากมีโคลนมากเกินอาจทำให้เกิดเชื้อราที่ดูหลักฐานได้ และในการทำ ความสะอาดหลักฐานประเภทไม้นั้นควรที่จะขัดโคลนไปในทิศทางเดียว ไม่ขัดสวนเนื่อไม้ขันลงและควรขัดในระยะสั้น ๆ เนื่องจากจะช่วยลดการ ขุดเนื้อไม้

3. การซ่อมหลักฐานในบ่ออนุรักษ์ เมื่อทำความสะอาดเสร็จ จะต้องซ่อมหลักฐานลงไปในบ่ออนุรักษ์ซึ่งเป็นน้ำกลืน เนื่องจากน้ำกลืน จะช่วยสร้างความสมดล ความคงสภาพให้แก่หลักฐาน และช่วยให้วัตถุ คายความเค็ม อีกทั้งน้ำกลืนนั้นควรเปลี่ยนบ่อย ๆ เพราะจะช่วยให้น้ำ ไม่เน่าและยังช่วยเร่งในการคายความเค็มของวัตถุ

ตอนที่ 5

“การชุดดันบนนั่งร้าน”

โดย
นางสาวสายรุ้ง แจ้งจิตต์

นักศึกษาสังกัด ๓ ระดับปริญญาตรี
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (โบราณคดี)
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

กลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ ๑ ราชบุรี

The 1st Regional Office of Fine Arts Department, Ratchaburi

เนื่องด้วยแหล่งเรือโบราณพนมสุรินทร์เป็นแหล่งโบราณคดีในพื้นที่ชุมชน้ำ หรือที่เรียกว่า Wetland Archaeology เพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่มีการขุดค้นอยู่ในปัจจุบัน การขุดค้นทางโบราณคดีของแหล่งเรือโบราณพนมสุรินทร์จึงมีรูปแบบที่ต่างจากการขุดค้นทางโบราณคดีในแหล่งโบราณคดีแห่งอื่น ไม่ว่าจะเป็นแหล่งโบราณคดีบนบกหรือแหล่งโบราณคดีใต้น้ำก็ตาม ด้วยลักษณะของดินในแหล่งที่เป็นดินเลนจึงต้องมีความระมัดระวังในการขุดค้นสูง การขุดค้นบนน้ำร้านจึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงการเหยียบย่ำลงบนพื้นที่ขุดคันโดยตรงซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อหลักฐานทางโบราณคดีที่อยู่ใต้ผิวดิน

อีกประการสำคัญที่ทำให้การขุดคันที่แหล่งเรือโบราณพนมสุรินทร์ต่างจากการขุดคันในแหล่งโบราณคดีแห่งอื่น คือการขุดคันตามหลักฐานที่พบ ต่างจากการณีปากดิที่มีการขุดคันตามระดับชั้นดินสมมติและใช้วิธีการหาค่าจากกล้องประมวลผลรวม (Total Station) ในการจดบันทึกตำแหน่งของหลักฐานที่พบก่อนเก็บขึ้นจากหลุมขุดคัน

ตอนที่ 6

“บริบททางธรรมชาติฯ และนิเวศวิทยาโดยรอบแหล่งเรียนรู้จริง - สุรินทร์”

โดย
นายพีระศักดิ์ กลับเกด

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระดับบัณฑิตวิทยาลัย^{ศศิ}
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (โบราณคดี)
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

แหล่งโบราณคดี เรือจมพนม - สุรินทร์ ถือเป็นแหล่งโบราณคดีในพื้นที่ชุมชน้ำที่มีบริบททางโบราณคดีเฉพาะตัว ที่ชุมชนชาวชีวัยในการส่วนรักษาโบราณวัตถุ และนิเวศวัตถุให้คงอยู่ในสภาพใกล้เคียงกับอดีตมากกว่าแหล่งโบราณคดีอื่น ๆ ในประเทศไทย การเรียนรู้รับรู้บริบททางสภาพแวดล้อมของแหล่งโบราณคดีช่วยให้เข้าใจการก่อตัวของแหล่ง และกำหนดทิศทางในการศึกษาวิจัยในระยะยาวต่อไปได้ เพื่อสร้างภาพของอดีตบนพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จากการสำรวจ ขุดคันเบริเวณแหล่งและโดยรอบ พบร่องรอยเดือนเน้าพัด สะสมด้วเป็นชั้นเดือนชายฟังทะเจ โดยสังเกตได้จากชั้นดินแลนและเอียดที่ได้จากการพื้นที่ขุดคัน การสำรวจพบเปลือกหอยสองฝา หอยฝาเดียว และชิ้นส่วนของเปลือกปู บริเวณผิวดินของพื้นที่โดยรอบของพื้นที่ขุดคัน ตลอดถึงหลุมดินภายในออกแหล่งชี้ของการสันนิษฐานตามชั้นดิน และนิเวศวัตถุสามารถกำหนดขอบเขตระดับความลึกของน้ำทะเล และสามารถศึกษาต่อไปยังการคาดคะเนระดับของทะเลสมัยทวารวดี

อ้างจากงานของ ทรงใจ หุตางกูล และ ชวัลิต ขาวเขียว มาเป็นพื้นฐานในการศึกษาอย่างจริงจังต่อไปได้ เพราะชีวนิเวศในสมัยปัจจุบัน คือ บริเวณเขตนิเวศเปลี่ยนผ่านน้ำจืด น้ำเค็ม กัลต์ว่าคือ สภาพแวดล้อมกึ่งป่าชายเลยเงน (นากรุง บ่อเลียงปลา) หากย้อนไป 1,200 ปีก่อน มี ลักษณะเป็นเขตทะเลเดือน แต่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพมาก จากกิจกรรมของมนุษย์ หากสามารถกำหนดของเขตของทะเลไปร้านได้ค่อนข้างใกล้เคียงกับความเป็นจริง การอธิบายเส้นทางการค้าสายไหมทางทะเลที่มีปฏิสัมพันธ์กับเมืองโบราณร่วมสมัยเรือพนม - สุรินทร์ จะสามารถสร้างจินตภาพทางโบราณคดี ขึ้นมาชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ອວບດຸນນັກສຶກໜາໄຟການທຸກຄົນ

1. นายอภิรักษ์ สารพัฒน์	ตอนที่ 1 "Review ຝຶກງານ"
2. นายศุภกิจ แก้วເຈືອ	ตอนที่ 2 "ກາຮອນ້ຽກ້າຍໃມ່ຈົມນໍ້າ ໂບຮາณວັດຖຸທີ່ດັ່ງໃຫ້ເລາໄນກາຮອນ້ຽກ້າຍ"
3. นางสาวณิชาภาภັກ ຕະວິເສດ	ตอนที่ 3 "ກາຮໃຊ້ກຳລັອງ Total Station ໃນງານໂບຮາণຄົດີ"
4. นางสาวຮູ້ງໄພລິນ ຮູ່ນູ້ຍ	ตอนที่ 4 "ກາຮອນ້ຽກ້າຍໂບຮາณວັດຖຸເບື້ອງດັ່ນ"
5. นางสาวສາຍຮູ້ງ ແຈ້ງຈິດຮ	ตอนที่ 5 "ກາຮ້ອມຄັນບັນນິ້ງຮ້ານ"
6. นายພິරີສັກດີ ກລັບເກດຸ	ตอนที่ 6 "ບັນຫາການຮຽນວິທີຢາ ແລະ ນິວສົວຍາໂດບຮອບແລ່ລົງເຮືອຈົມພນມ – ສຸວິນທົງ"